

Μὲ φτερούγα δροσερῆ,
Φύσα φύσα σ' τὸ πανάκι
Τῆς βαρκούλας μου καὶ σύ.
6.

Δὲν μὲ σκιάζουν τὰ σκοτάδια
Καὶ τῆς θάλασσας ὁ ἀφρός,
Ἐχῶ τ' ἄστρα συγγενάδια
Εἰς τὰ βάθη τῆς νυχτός.
7.

Καὶ τ' ἀθῶο τὸ φεγγαράκι
Ποῦ μ' ἀγάπη ἀδελφικῆ,
Τὸ φτωχό μου τὸ πανάκι
Λὲς ποῦ σκύφτει καὶ φιλεῖ.
8.

Τ' ἀηδονάκι ἀκούω μονάχο
Ποῦ μ' ἀνάκουστη λαλιά,
'Απ' τὸν ἔρημο τὸ βράχο
'Ερωτεύει τὰ νερά !
9.

Καὶ τὸ κύμα ποῦ κερνάει
Τῆς βαρκούλας τὸ πλευρό,
Ὡς κὶ αὐτὸ μὲ χαιρετάει
Μὲ χαμόγελο γλυκό.
10.

Φύσα, φύσα ζεφυράκι
Μὲ φτερούγα δροσερῆ,
Φύσα, φύσα στὸ πανάκι
Τῆς βαρκούλας μου καὶ σύ !
11.

Ὀρφανὸ τὸ μαυρισμένο
Σὰν τὸ πέλαγο ποῦ σχιῶ,
Ψωμὶ νὰ εὔρω τιμημένο
Μὲ τοὺς κόπους μου ζητῶ.
12.

Δίνει ὁ Γλάρος ποῦ πετάει
Εἰς ἐμὲ παρηγοριά,
Τὸ Δελφίνι ὁποῦ θουτάει
Εἰς τὴν πλώρη μου ἐμπροστά
13.

'Στὸ πανί σου τώρα ἀφίνει
Κάθε ἐλπίδα τὸ κουπί...
Τρέχα, ὁ Ζέφυρος σοῦ δίνει
Δροσερότατη ψυχὴ !
14.

Μὲ τὸ κύμα τώρα παῖξε
Φίλε δέλφινά καὶ σὺ,
Τρέξε γλάρε, ὅπισω τρέξε
'Στὸ μικρόμου τὸ πανί.
15.

Γειά σας δένδρα καὶ λουλούδια
Μοσχομύριστο γιαλὸ,
Τάχα τί ὠμορφα τραγουδία,
Θὰ γυρίσω νὰ σὰς πῶ ;
16.

Τρέχει φεύγει τ' ἀκρογιαλί
Φεύγει ὡσὰν τὴν ἀστραπή,
Δὲν γροικᾷ πλὴλ τὸ πηδάκι
Ἡ βαρκούλα μου ἡ φτωχὴ.

17.

Ἄστρα ὀλόχρυσά βοηθᾶτε,
Φεγγαράκι μου λαμπρὸ,
Πέστε ἀδέλφια, ποῦ μὲ πάτε ;
Μὴ μ' ἀφήστε νὰ χαθῶ !

18.

Ἄχ ! βαστάτε αὐτὸ τὸ κύμα
Ποῦ ἀσηκόνεται ψηλά ! . .
Ὡχ ! αὐτὸ θὰ γείνη μνημα
Τοῦ καυμένου τοῦ Ψαρά.

19.

Ποῖος τὰ νιάτα σου θὰ κλάψη
Ποῖος ἀνίσως καὶ πνιγῆς ;
Μαῦρα ρούχα ποῖος θὰ βάψη
Γιὰ τ' ἐσένα ; ὠμὲ κανεῖς !

21.

Χαίρου, κόσμε, τὰ καλά σου
Τὰ στολίδια τὸ ὁμορφιαῖς
Ὁ φτωχὸς σ' τὴν ἀγκαλιά σου
Τρέχει μέραις θλιβεραῖς !

12.

Χαίρου γῆς εὐτυχημένη
Γιὰ τὸν πλούσιο μοναχά ! . .
Μιά ψυχὴ βασανισμένη.
Τώρα σὲ ἀποχαιρετᾷ . . .

A. ΜΑΝΟΥΣΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἱπποθεραπευτικὴ ὑπὸ Νικολάου Α. Κοδρικᾶ Ἱπ-
πιατροῦ στρατιωτικοῦ.

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο τιμᾷ τὸν κύριον Κοδρι-
κάν, ὅστις ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὸ κτηνιατρεῖον τοῦ
ἐν Βιέννῃ Πανεπιστημίου, ὑπηρετεῖ ἤδη μετὰ ζή-
λου εἰς τὸν στρατὸν τῆς πατρίδος καὶ προσφέρει
αὐτῇ σύγγραμμα ἀναγκαῖον καὶ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ
παρέχον, διὰ τε τὸ πολυέξοδον τῶν πινάκων οὐς-
τινας ἐλιθογράφησεν εἰς Γερμανίαν, καὶ διὰ τὴν εἰ-
δικότητα τῆς ἐπιστήμης.

Ἡ Δῆμος καὶ ἡ Κεσόλη.

Οὕτως ἐπιγράφεται ἀξιολογὸν τι ποιημάτων,
πλήρες φαντασίας καὶ ποιήσεως καὶ ἀνώνυμον ἠ-
θέλησε νὰ ἐκδώσῃ αὐτὸ ὁ μετρίφρων νέος, ὃν ἡ-
μεῖς προτρέπομεν νὰ ἀφιερῶθῃ ἐγκαρδίως εἰς τὸ
εὐγενὲς σπάδιον, δι' ὃ προωρίσθη. Τοῦτο μόνον
δυνάμεθα νὰ μεμφώμεν, τὴν γλῶσσαν ἣτις εἶναι
μίγδην δημοτικὴ καὶ ἐλληνίζουσα. Βραδύτερον
θέλωμεν κοινοποιήσῃ εἰς τὴν Εὐτέρπην τὰ καλλι-
τερα τοῦ ποιήματου τούτου μέρη.